

In memoriam

Dr. Keller Gábor

EGYETEMI TANÁR

(1926–1992)

1926. január 1-jén született Budapesten. Egyetemi tanulmányait a Pécsi Orvostudományi Egyetemen végezte. Már diákévei alatt externistaként az Anatómiai Intézetben dr. Szentágotai János professzor mellett dolgozott.

Diplomáját 1956-ban szerezte. Bár az Anatómiai Intézetben nagy lelkesedéssel végezte első kísérletes munkáit, érdeklődése mégis inkább a klinikum, a beteg ember felé irányult. Orvosi tevékenységét a Szülészeti és Nőgyógyászati Klinikán dr. Lajos László professzor útmutatásai szerint kezdte el. 1960-ban szülészeti-nőgyógyászati szakorvosi képesítést szerzett. Hamar felébredt érdeklődése a rosszindulatú női nemiszervi daganatos megbetegedések iránt. Bár jó manualitása, szorgalma révén rövid idő alatt jelentős szülészeti gyakorlatra tett szert, e tevékenységét mégis abbahagyta, hogy teljes energiáját a daganatos betegek minél eredményesebb gyógyításának szentelhesse. 1964-ben onko-radiológiai szakképesítést is szerzett, majd az akkor megalakult Röntgenklinikára állományába került, bár folyamatosan a Szülészeti és Nőgyógyászati Klinika rádium osztályának, ill. az Egyetemhez tartozó regionális nőgyógyászati onkológiai centrumnak a vezetője volt. 1986-ban visszakért a Női Klinika állományába, ahol 1987. július 1-jével egyetemi tanárnak

nevezték ki. Elévülhetetlen érdemeket szerzett a POTE Egészségügyi Főiskolájának a megszervezésében és beindításában, amelyet 1989-1991 között megbízott vezetőként irányított.

Szenvedélyesen oktatta az orvostanhallgatókat, szakorvosjelölteket ill. a klinikán továbbképzésben résztvevő kollégákat. Karizmatikus, magával ragadó előadásmódja medikusgenerációkba ültette a sokszor reménytelennek látszó megbetegedések gyógyításába vetett hitét.

Nagy súlyt helyezett a kutatásra. Fő érdeklődési területe a nőgyógyászati daganatok közül elsősorban a méhtestrákok diagnosztikája és terápiája. E témakörben védte meg 1976-ban kandidátusi értekezését. Publikációinak a száma meghaladja a 70-et. Felkészültségével, nagy áttekintő képességével a fiatalabb munkatársainak értékes segítséget nyújtott a közlemények összeállításában, megírásában.

Tagja volt a Magyar Nőorvosok, Radiológusok és Onkológusok Társaságának, helyet foglalt a Nőorvos Társaság Cervixpatológiai Sectio-jának a vezetőségében. Szakmai összejövetelek prominens előadója; bizonyára sokan emlékeznek még konstruktív hozzászólásaira, higgadt érvelésére.

Megszámlálhatatlan azoknak a betegeknek a száma, akiket nagy empátiával gyógyított, s ha már minden hiábavaló volt, mert segíteni nem lehetett, mély humánussal, szóval, egy-egy kedves mosollyal mindig adott reményt. Csak őt nem lehetett meggyógyítani. Életét áldozta mások gyógyulásáért. Súlyos betegségének, az akut leukaemiának a kialakulásában jelentős szerepe lehetett a 33 éven át – korábban megfelelő sugárvédelem nélkül – végzett rádiumkezeléseknek. 1992. június 22-én hunyt el. Őrizzük meg emlékét szeretettel!

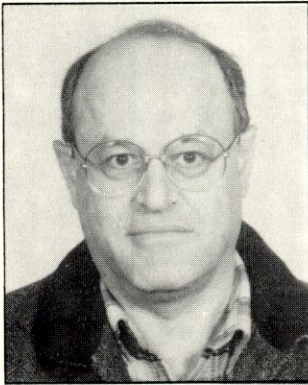
Krommer Károly dr.

In memoriam

Dr. Elek Gábor

FŐORVOS

(1937–1995)

1937. február 7-én született Budapesten. Elemi iskolai tanulmányait részben itt, részben Gödöllőn végezte, ahol a francia nyelv tanulása mellett a francia kultúra híve lett.

Középiskolába és egyetemre Budapesten járt. Egyetemi évei alatt aktív munkatársa volt az Orvosegyetem című lapnak, melyben több cikke jelent meg.

1961-től a győri kórház szülészeti osztályán dolgozott. 1963-tól a budapesti Margit kórház hasonló osztályán folytatta munkáját. Szakmai képzettsége, rátermettsége alapján az osztályvezető főorvos helyettese lett. Munkáját a fegy-

lem, a humorral átszótt szigor jellemezte. Ezt a fegyelmet követelte meg beosztott munkatársaitól is. A szakirodalom naprakész ismerete mellett jutott ideje a sportra, a szépirodalomra, ismerője volt a színházi életnek.

1985-ben a kórház önálló onkológus főorvosa lett. Működését itt is a pontosság, a szakmáért való lelkesedés, a betegekkel való együttérzés jellemezte. Az elsők között szervezte meg a számítógépes betegkövetést, ellenőrzést, értékelést, nőgyógyászati betegeknél az endometrium aspirációs citodiagnosztikát. Miskolcon tartott előadásában rámutatott, hogy ezzel a módszerrel a daganatos megbetegedések felismerése 38%-kal jobb, mint a korábban alkalmazott eljárásokkal.

Lelkes munkáját később hátráltatta az egészségügyre oly jellemző anyagi források hiánya.

Ami ellen küzdött – a daganatos betegeségek – az okozta a halálát. 1995. március 31-én halt meg.

Azt mondják pótolhatatlan emberek nincsenek. Olyan ember van, akinek színes egyéniségét mindig hiányolni fogjuk.

*Kálmány Sándor dr.
főorvos*